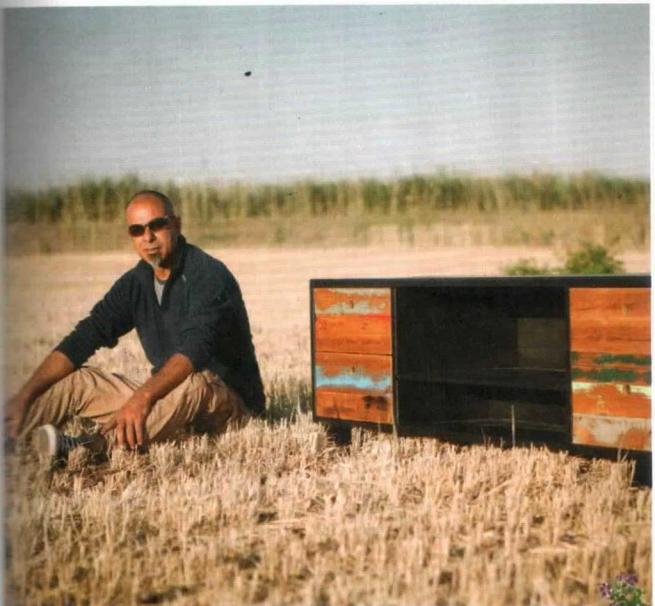

תיקון עולם

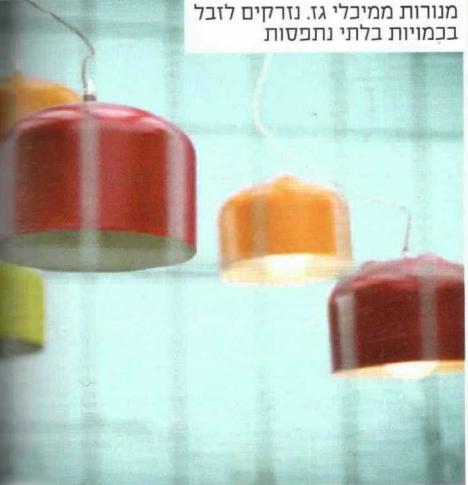
שי דהרי חושש שהפכנו לווורוס של העב, שמשתמש בהרבה יותר מהנחוות ומehrיך לאשפה כמוות ענק של חומרדים שניתן לעשנות בהם שימוש חזות. כדי לתקן במקצת את המצב הוא אוסף חפצים יקרים ומשתמש בהם כדי ליצור רהיטים ופריטים חדשים שיש מהחריהם סיפור

רהיטים שהחומר שלהם מספר את סיפורו גלגול שי דהרי ורהיטים שעיצב

מנורות מימייל גז. נזרקים לזרבל ב.smartways בלחתי נתפסות

עד לפני שלוש שנים שי דהרי היה הבעלים של חברה להדרכות בנושא חברה וקריל. "הנתני ממה שעשית, אבל לא הרשתי שאני נמצא בדיוק במקום שבו אני רוצה להיות", הוא מספר. "נשא האמנות בערבי כל השגים, אבל לא החלטתי לראות איך אני יכול להתרנס מזו. לפני שלוש שנים חליטה במחלת פרקים שהשכינה אותה למישן ארבעה חודשים. בתקופה זהה היה לי זמן חשוב ולעשנות רישט על החיים. הבהיר שני חייב לסתור אחרי החלום, כי הזמן אזול וחלומות צרך להגשים. התשובה שלי לסתור לא הנחה לי, וכשהחלמתי התחלתי ליצר רהיטים בסטודיו שלי, Shaycle Design. נשא הסביבה גם הוא בנפשו, ולכן שליחתי בין השנים והפכתי למאובע של רהיטים מחומרם גלם מומוחרים. אני מפיה חיים בחומרם גלם שנזרקים, נטמנים או נגרסים אל מותם. הביזוי הזה הורג אותי. אני חושב שהפכנו לחיות הווירוס של הטבע: אנחנו אוכלים לא הבחנה, משתמשים ואורכים וצורכים הרבה יותר ממה שאנו באמת צריכים. החשראה למה שאיי עושים מנייה מוחורם עצמוני. אין שם הגינו בהשלכה של חומרם גלם איכתויים לאחר שימוש חד פעמי. העץ כבר נכרת, אז למה לא לעשות בו דבר שימוש ולחיצת את העולם מפסולת מיתורת: יתרה מזאת, עץ שעיברו עליו השנים נראה מעיןין יותר. הצלחות והפוגמים מספרים סיפור, והסיפור הזה נכון בבית ייחד עם הרהיט, גם אם אנחנו לא יודעים את פרטיו. עץ לא מתקלקל עם השנים, הוא רק משתבח. ממש כמו בני אדם."

אייפה אתה מוצא רהיטים ישנים או חומר גלם?
לשמחה, יש היום הרבה מאנדרטאות אספינים של חומר גלם שאבד עליהם הכללה. לפחות מני קונה תריס ישן או דלת לארון שאני מייצר, אבל רוב החומר הגלם מגיעים אליו ממעופלים. מדי פעם אני גם עושה סיוב מזבלות - זה אחד הבילויים המועדפים עלי, וכמובן שאני אוסף דברים מרחוק. לא תאמיני אייזה כמויות של עץ נארקוט לרחוב.

בגסוך לעץ אתה יוצר גם באמצעות בלוני גז.
כמו ניסים לאחר שפתחתי את הסטודיו שלי ראייתי טרקטור שעורם ערים זבל. הבהירני במאות מילוי גז. עצרתי את הטורקוטויסט וביקשתי בニアמי שיאפשר לי לאסוף את המיכלים הללו לפני שהוא מועך אותם למזר. המחשבה שהושקעו בפריטים האלה מאפס, אנרגיה ומושבי יקום וכל אלו נטומנים ונירקים לא הנחה לי. חקרתי קצת את הנושא וגיליתי שימושים כאלה נורקיים לאבל מזויים, ובכמויות בלתי נתפסות. הופתעתני בגלות שאגספיני הבלתי לא מעוניינים בחומר הגלם הזה: כיון שיש לנו נפח גדול אבל משקלו נזום, לא מושתלם להם לאסוף אותו. ניסיתי לחשב מה ניתן לעשות מוחמיכלים כדי שמשיכו לגלאל חיים חדש, עשייתי סיור מוחות עם המון אנשים, ובסיום החלטתי להפוך אותם לאחדלים.לקח לי זמן רב לפתוח את האבטיפוס, והיום גומי התאורה האלה יצאו לייצור סדרתי. היתה לי גאווה מיוחדת כעשיתני ממשות של גוף תאורה לניו יורק, שם הם התקבלו במחייאות כפיים סוערות".

איך הייתה מדידת הסגנון העיצובי שלך?
אני מאוד אהוב רהיטים פשוטים, שהחומר שלהם מספר את סיפור גלגולו. הפילוסופיה שלו וرسת שחויפי נמצא בפוגמים. אף נשרי הוא אמיתי, והוא חלק מהנדסת הטבע והוא גם עשו את האדם. כך גם הרהיטים שלי. אני לא אוהב פריטים פלסטיים או נקיים".